

משום שהגברת דברת היא זמרת, המתמחה במיוחד באופרות איטלקיות, ויש לה זיקה יוצאת מן הכלל אליהם. נהפוך הוא. היא ידועה דווקא כזמרת-קונצרטים, אבל קולה המתורבת, החזק והנקי, עומד בניגוד גמור לכל שאר המשתתפים, שהשתיקה יפה למעלותיהם.

קצת יותר טוב מן האחרים היה גם ה- באריטון האיטלקי קלאודיו אולה, טוניו בליצ'י. אמנם קולו נעדר חום, בעל דינמיקה מוגבלת, ולא מתגבר תמיד על הצלילים הגבוהים, אבל זהו לפחות קול מאומן, שאפשר להאזין לו בלי להסמיק.

אשר למקהלה, כל מה שאפשר לומר עליה הוא שלא הצליחה אפילו פעם אחת להתחיל ביחד — והיו שטענו כי זה נשמע יותר כקאנון מאשר מקהלה. לכל האנדר-למוסיה הוסיפה גם התזמורת, אשר תחת ניצוח הסניג'ר אלכסנדר טארסקי, ניהלה חילוקי-דעות אינסופיים בקשר לקצבים עם כל מי שניצב על הבימה.

וכדי להשלים את התמונה: האקוסטיקה של האולם עלובה, ומיווג-האוויר מקפיא את הדם. אפילו זמרים טובים היו מצטער דים כך.

תקליטים

יש דך שמשו / לבדי — גדי עטרי
(א.ר.ס.י.א.): הופעת-בכורה של זמרת יפה, מתוקה וצעירה. והיא אמנם גם נשמעת כך, ואפילו יותר מדי כך, יותר מדי מעניין. יש לך שחש נשמע כמו מתנה לארץ השמש העולה, כשהמלחין-מעבד שלה, דוד קריבושי, כתב צילצולים אפי-ייניים נחמדים מצד אחד של התקליט. הצד השני מתמיה: למה זה תבחר לה זמרת חדשה במין פוקס-טרט מתקתק ומ-יושן? אם זו כוונה ליצור סינגון „דווקא כזה“, או נחכה לתקליט הבא, ואפשר להתנבא שהוא לא יאחר לבוא.

יהורם גאון (ס.י.ב.ס.): אוסף הפזיר מונים של תוכנית-היחיד מצטיין בשיקול האנוני: אם כל מעריצי אוהבים אותי כזה, או אני אמשיך להיות כזה כמו שהם אהבים. לכן זהו תקליט אידיאלי למעריצי הזמר: הנה הוא כאן, עם קולו החם, סילסוליו האופייניים, מיבטאו הב-היר, וההרגשה שהוא מאמין בכל מילה

גדי עטרי

היוצאת מפיו. רק חבל שאפילו באותו סינגון לא בחר יהורם שירים שיש בהם די תוכן, די עניין ודי מנגינה, כשם שיש לו די כוח לשיר אותם. חוץ מרחל, שירם של חפר וולצר, שהוא באמת מקסים, אין סיבה להאזין דווקא לתקליט הזה.

אמצע הדרך (א.ר.ס.י.א.): לצעירים ברוחם, הרוצים לרקוד, לשמוע, ומסכי-מים להרשות זאת גם לאבא ואמא, בלי שיעיפו את אוזניהם וישברו את רגליהם. זוהי להקת-קצב אמריקאית אופנתית מי-קצ צוענית, שהתכונה הבולטת שלה רעננות, להבדיל ממהפכנות. אבל אין חשש, אלא אין מחתרת: יש טעם, אבל אין חזשנות. יש, וזה העיקר: יש ציפי ציפי ציפי.

נועדוני לילה

מן המפורסמות הוא שהדיבר ה-11, לא תעשה לך מועדוני-לילה" השפיעה (המשך בעמוד 12)

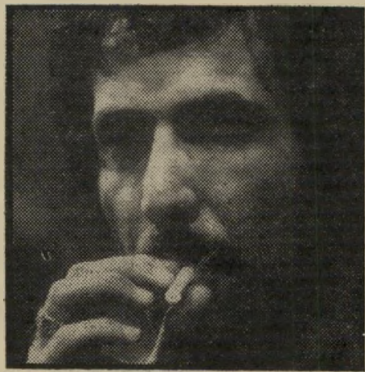
תיאטרון

מסיבת יום-הולדתו ה-75 של ישיש משמשת למחזאי יוסף מוג'י הודמנות נוספת להמשיך בסידרת מחאותיו נגד ה- מימסד, באותו נוסח המוכר כבר מזה מסתובב. וגם הפעם, הסמליות היא ברורה ושקופה בהחלט, אם כי על כל דמות מוטי-לים בשורה כמה וכמה סמלים בזה אחר זה.

בעל השימחה, למשל, יכול להיות ישר-אל המיליטריסטית, הכובשת בכוח שטי-חיים במרחב, או המסורת החונקת את ה- קידמה, או התגלמות הקפיטליזם הבורגני, או בן הדור הישן, הנדחף אל הקבר על-ידי צעירים חסרי-סבלנות הרוצים לתפוס את מקומו.

הבן המגיע לחגיגה, יכול, לעומת זאת, להיות הנער השופך דמו בקרב לפי בקשת הוריו, או המהפכן שפיו נסתם על-ידי מנהיגים מיושנים, או איש-הירות, הבז לרכוש ולרכושנים, והנלחם בהם עד כל-י מה. הבת היא דלילה הנצחית, רודפת-בצע ויונה חסרת-בושה, המשך ישיר למוכריה מזה מסתובב. ואילו שני המשרתים ה- מסתובבים בלי הרף על הבימה הם, לפי רצונם, הצבא והמשטרה, המימסד על כל סניפיו (עם אנשי-שלומנו, בדמות תוכי הצמוד לאחד מהם) או כל בורג מאוס אחר במנגנון.

המחזה **שבעים וחמש** כשלעצמו, על אף שקיפותו, ועצם התכונה שהוא קובע

אושיק רוי בז'אקן

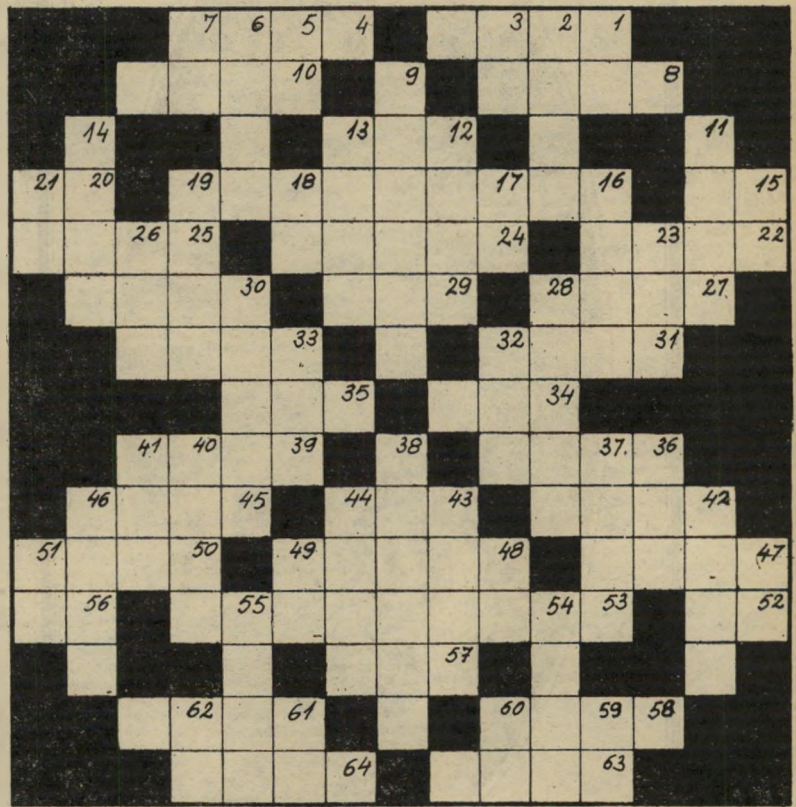
עובדות וצועק סיסמאות יותר מכפי שהוא מפתח מצב דרמתי, יכול היה, אולי, כי העלאה וירטואוזיות, לעורר עניין, להרגיז או לקומם. אלא שמת הביצוע בתיאטרון החרתף היא נמוכה מאד (אצל כל השחק-נים), והמצאות הבימוי שצריכות לכסות את מיגבלות המקום, הן דלות השראה. אפשר להבין מיגבלות תקציב לשחקנים, אבל אייאפשר להצדיק מישחק גרוע.

אופרה

האופרה הישראלית, חיה, קיימת, מצי-גה הצגות, ויש אפילו קהל שהולך אליה דומלא (יחסית) את האולם. אם תרצו דווקא למצוא אותה, צאו לחפשה בין מאורות-הלילה והזונות של רציף הרברט סמואל. באיזה מידה זה כדאי, זאת כבר שאלה אחרת.

אם לשפוט לפי **קאוולריה רוסטיני קנה** (זו שנקראה פעם בעברית קנאח בן כפר) וה**ליצנים**, הביקור עדיין איננו חובה. שתי אופרות קצרות אלה, השייכות כיום למיצעד-הפיומונים ולמוסיקה הקלא-סית באותה המידה, חימומו, בתנופת ה- פאתוס האיטלקי שלהם, דורות של חובבי אופרה בעולם. אלא שלשם כך דרושים תזמורת, מקהלה, ובעיקר סולנים מער-לים. וכל מה שאפשר היה למצוא על בימת האופרה הישראלית זה זמרת אחת ועוד חצי זמר, וזהו.

נתניה דברת, הזמרת הישראלית, הנה-נית כבר תקופה די ארוכה ממוניטין בינ-לאומי, בולטת, בתפקיד סאנטוצה בי קאוולריה, בערך כמו גוליבר בארץ ליליפוט. בכל פעם שהיא פותחת את פיה, מרגישים מייד עד כמה מוטב היה אילו האחרים היו סותמים את שלהם. וזאת לא

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: „תשבץ 1782“, בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

- מאונץ:** (1 שר בממשלה 4 גיא 8) מסביר פנים, מנומס (10 חודש קדוש למוסלמים 12) בן משפחה (15 מיניסטר 16) סופר צרפתי מהמאה השבע-עשרה מפורסם באימרתיו (20 רקב 22) חודש נוצרי (24 מאביוזי המלוכה 25) רמטכ"ל לשעבר (27 מדרון 29) עוף טורף (30) העיר בה שומר ארון אדני (31) פחד פתאום, מורא (33) תבלין (34) מחצית היממה (35) דמות מגיילת אסתר (36) גרסה (39) תואר אצולה (42) בירה דרום אמריקאית (43) אל-גוריה (45) מדינה ערבית (47) עיר בנבדה, בה קל להתגרש (48) חוג (50) זך (52) רשע (53) הר געש אפריקני (56) בסיס (57) משכן, מעון (58) אסם, מקום לצבור בו סחורות (61) חרוץ, מתמיד (63) נגע בעור (64) איבה.
- מאונץ:** (1) ענף (2) חוילה (3) איש דת (5) צונן (6) מעממי נענע (7) בת קול (9) בן שאלו (11) בעל תחבולות (12) רב צבאי (13) שר בממשלה (14) חית טרף קטנה (15) דורון (16) ערכה פוחת תהולך (17) אביון (18) מונח בחשמל (19) כלי דם (21) בית הציפור (23) מדינה אפריקנית (26) בנק ישראלי (ריח) (28) אשה גורלית בתנ"ך (30) כבל עשוי טבעות (23) כסף רב (33) צחיה (36) מעין (37) כחוש, רזה (38) ציה (40) ארגון נשים בארץ (41) מקום מעגן אניות (42) מועדון לילה פריזאי מפורסם (43) רב ומורה (44) סהר (46) רמאי (47) סוד (48) תיק (49) עיר בהולנד (51) שותה לשנת לילה (54) מבני יעקב (55) פוחז (59) חומל (60) שובת מעמלו (61) עצם בפה (62) קידור-מת שם צרפתי.

זכו בפרסים

ואלה הקוראים אשר פתרונותיהם זיכו אותם בהגרלה בפרסי ספרים:

פרסי תשבץ

- תשבץ מס. 1775:** (1) ג. פו — רח' שרת 87, תל-אביב. (2) יעקב פרידלנד — ת.ד. 3116, רמת-גן. (3) משה מורח, רח' שלום עליכם 21, תל-אביב.
- תשבץ מס. 1776:** (1) מיקי נדקיס — קיבוץ אסק, חיפה. (2) רב"ש חנני רפפורט — ד.צ. 1026 צ.ה.ל. (3) דפנה עזריהו — רח' יהודה צור 4, רחובות.
- תשבץ מס. 1777:** (1) יצחק דגני — ת.ד. 305, סבריה. (2) אמנון דרווי — המפעלים 14, באר-שבע. (3) טובה בלון, רח' סירקין 17, גבעתיים.
- תשבץ מס. 1778:** (1) שושנה בראון — רח' לוינסקי 94, תל-אביב. (2) טל ברטל — רח' הרכש 11, אפקה, תל-אביב. (3) אסתר לוטסהאוז — רח' שמואל הנגיד 17, ירושלים.
- פרסי חשבץ**
- חשבץ מס. 1777:** (1) צביה רביבו — קרית-יטבתה, ד.ג. אילות, (2) איתן כר עמי — רח' רוקח 60, דמת-גן. (3) ציפי קסל, מס' אישי 2546989 ד.צ. 1056 צ.ה.ל.
- חשבץ מס. 1778:** (1) ר. מישלוב — שושנה הכרמל 25, חיפה. (2) דניאל לבנון — בית-קלור, מכון וייצמן, רח"ב. (3) מזל קובה — רח' המסילה 27, תל-אביב.

הפרסים יישקחו לזוכים בדואר.